

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparæ miracula quædam admirabilia ex Pelbarto, n. 24

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

telæ patrociniisque committere legitur? quod
 Hos Virgi- faciliè confirmari posset ex Joanne, discipulo,
 ni commē- quem diligebat Iesus, huic Virgini ex cinere in
 dat. filium tradito in quo omnes, qui sunt in gra-
 Joan. 19; tia, quam Iohannis nomen sonat, quiq̃ dili-
 guntur à Christo, Deiparæ commendatos su-
 pia cap. 27. ostendimus. Cæterum hoc ipsum

Exemplū vno, aut altero exemplo demonstremus, legi-
 S. Elzeary mus in vita S. Elzeary Comitis Anani cap. 14.
 apud su- Gaslendam nobilem, & sanctam matronam
 rium 27. cum pro S. Elzeario, quem enutrierat seruen-
 Septembr. ter oraret, corporeis auribus audivisse Chri-
 Chy stus stum sibi dicentem, Iuveni huic, pro quo
 S. Elzea tam multum oras, novem me matrem meam
 viū mari deditte magistrā; nihil igitur de illo dubites.
 commen- Et in revelationibus B. Gertrudis lib. 3. cap. 1.
 davit. Ex sp. rituali, inquit, quadam revelatione dūm
 B. Gertru- intellexisset sancta Virgo Gertrudis sibi in aug-
 dis. mentum meriti ul quid adversitatis imminere,
 B. Gertru- & inde ex humana fragilitate trepidaret: Pius
 dis à Dominus ipseus fragilitati condescendens, miseri-
 Christo cordem matrem suam inclam Coelorum Regi-
 matri com nam, Imperatricem illi dedit in ma-rem, benig-
 mēdatur. namq̃ dispensatricem, ut quantumcumque nimi-
 stas adversitatis supra vires gravaretur, semper
 ad ipsam matrem misericordia securum haberet
 recursum, cuius interveniu se sciret allevan-
 dam. Post hoc brevis intervallo temporis elapso cum
 valde gravaretur quadam in re recurrit ad deso-
 latorum consolatricem cupiens ab ea doceri, quid
 in hac causa magis expediret, & ab ipsa respon-
 sum accipere meruit. & cap. 4. cum eadem B.
 Gertrudis circa festum S. Bartholomæi ex
 inordinata quadam tristitia, & impatientsia
 tantas incurisset tenebras, quod magna ex
 parte iucunditatem divinæ præsentia sibi
 videretur amississe usque in sabbatum, quan-
 do has sibi temperatas gravis est per inter-
 cessionem Dei genuit, cum in honorem
 ipsius cantaretur quadam Antiphona. &
 lib. 4. eandem revelationum cap. 49. in
 vigilia Assumptionis, cum cantanda esset mis-
 sa cum ex intimo cordis affectu B. Gertrudis
 lecto decubens deprecaretur Dominum, ut
 sibi apud dulcissimam matrem suam dignaretur
 favorem, & gratiam obtinere, cui ipsa, ut
 sibi videbatur nunquam debitum obsequi-
 um exhibuisset, Dominus se summa cum blan-
 ditate in amplexus matris amantissimos de-
 clinans exhibuit ipsi omnem filialem dilectio-
 nem, qua usquam e- ga eam affectus fuerat,
 dicens, Recule Domina Mater amantissima

quod peccatoribus ego propter te sim propitiatus
 & respice hanc electam me in eo affectu, ac sic
 in vobis diebus vita sua tibi placita, summaq̃ de-
 votione servasset. Ad quod Virginea Mater quasi
 tota liquefacta, & in melleam dulcedinem reso-
 luta, se tota huic cum beatitudine sua ob amorem
 filij videbatur impendere. hæc ibi.

DEIPARÆ MIRACVLA

quadam admirabilia ex Pelbartio.

24. QVanta porro ex devotione erga virgi-
 nem vilitas dimanat, ex compluribus
 exemplis, ac miraculis, quæ sparsim in hoc o-
 pere narrantur, satis constat: sed minime reti-
 cenda censeo tria illa, quæ Pelbartus de Te-
 meluar Ordinis Minorum, in libro quem
 Scelarium coronæ gloriose Virginis nuncu-
 pavit, & Sixto IV. Pontif. Max. qui sedit anno
 1471. olim dicavit, narrat libro 12. part. 2. art.
 1. quibus ostendi Virgine in sanctissimam suis
 deuoris, ut non sine confessione sacramentali
 ex hac vita decedant, procurare conuenisse:
 quæ ne quid adderem, aut detraherem, idem
 suis verbis mihi referenda existimavi. ex qui-
 bus duo posteriora suo tempore accidisse, sibi-
 que satis cognita esse testatur; cum enim vel-
 let Virginis devotionem signum esse prædesti-
 nationis, seu salutis probare; ubi auctoritati-
 bus, & rationibus id demonstrasset, in eiusdem
 veritatis confirmationem tria hæc miracula
 addidit, ait ergo in hunc modum; Ostenditur
 conclusio præ tacta ex miraculis, & revelatio-
 nibus; nam refert Anselmus libro miraculo-
 rum, & hoc idem narratur etiam in libro, qui
 intulatur Scala Cœli, quod quidam fuit prin-
 ceps latronum, qui quodam sabbato cum ve-
 nisset ad domum cuiusdam mulieris paupe-
 ris, vidit ieiunantes filias molieris, & etiam ip-
 sam mulierem, & requisivit, cur die sabbati
 ieiunarent, At illa respondit, quod didici (in-
 quit) à quodam Sancto viro prædicante, quod
 quicumque ieiunat ob devotionem B. Marie
 in sabbatis, merebitur confessionem facere in
 articulo mortis, & non decedat sine gratia ve-
 ræ poenitentia, atque damnationem evadet,
 tunc ille latro ait, Ego voueo B. Virgini,
 quod quamdiu vixero diem sabbati ieiunabo,
 quod cum fecisset continuè, accidit post mul-
 tos annos, ut iste latro caperetur in icelere, &
 sine dilatione decapitatus est, ecce mirum, ip-
 sum

Pelbartio

Quidam capta ibi scripta de genis seu re confis- tur, qui sabbati seruant, Miraculi Anselm.

sum caput præcisum cœpit continû clamaré, & dicere, Confessionem, confessionem, confessionem: stupefacti homines, qui aderant, ad villam miserunt pro sacerdote, qui veniens caput ipsum vnuit corpori, & tunc lato ait: Hoc bonum ad reuerentiam B. Virginis inquit feci in vita, vt ieiunarem sabbatis; & dum facta de capitatione, diaboli vellent rabere animam meam; affuit B. Virgo, quæ animam meam non permisit exire de corpore meo quousque contritus simplend, & confessus, vt damnationem euadere valeam, & sic confessis omnibus peccatis suis, ac postulat deuoçè suffragijs, mortuus est, porro homines hoc videntes magnificauerunt Deum, & laudauerunt Christi clementiam in B. Virgine. sic Pelbartus. hoc idem exemplum paucis mutatis in Normania accidisse refert Thomas Cantipratensis libro. 2. apum capitulo 29. part. 18. pergit idem Pelbartus narrare alia duo.

Pelbartus 25. Plura, inquit, alia miracula ad ipsum at-
Morientis testantia, referuntur à sanctis Patribus pristini-
mol tu ani nis temporibus facta: sed quoniam manus
ma in ca- Domini non est abbreviata, his etiam nostris
dauro ser temporibus certa acciderunt miracula, ad id
uatur quo fidem facientia, nimirum fide dignis viris, qui
usque plu- affuerunt, & viderunt referentibus, didici,
rimos post quod cum ad partes Transalpinas Imperator
annos pec- Sigismundus (qui anno 1437. obiit) bellando
catorum accessisset, contigit inibi quandam militem
confessio cecidisse; post multos autem annos cum itera-
exoptetur. to idem Imperator partes ad illas cum exerci-
Miraculū. tu accessisset; ecce omnibus audientibus vox
 quasi fletus scilicet, ac lugubris sibilationis cœ-
 pit insonare, eumque cuncti quid nam foret,
 mirarentur; de mandato Imperatoris cæpe-
 runt inquirere inter vepres, silvasque & lucos
 circumadiacentes; & ecce reppererunt quoddam
 cadauer iacere in quodam tubo putrefactum
 adeo quod incrementes iunci, & spinæ vepri-
 um, ipsum pertransiendo penetrauerant, & ex
 illo cadauere sonus ille flebilis audiebatur re-
 sonare, vnde clara voce ait astantibus, & quid
 feret conquirentibus dicens, Habetis ne Pres-
 byterum, cui confitear, afferte mihi Domini.
 Ego etenim iam ante annos plures in bello
 Sigismundi Imperatoris miles fui, & in hoc lo-

co pugnae corruui, sed quoniam B. Mariæ in
 vita mea semper deuotè seruiui, ideo eius me-
 ritis fauentibus id mihi à Deo concessum est,
 & donatum misericorditer, ne anima mea è
 corpore ipso iam penè consumpto, & tabefa-
 cto dissolueretur, vt damnationem æternam
 euaderem: vnde tota anima mea in me tene-
 tur, nec mori possum, donec plenè confitear,
 quia habeo damnabilia crimina, quæ commi-
 feram, & pro veritate huius confirmanda,
 mox vt confessus fuero à flebili sibili hoc
 meum cadauer cessabit, anima dissoluta, quæ
 vsque modo miraculosè est per Virginem bea-
 tam retenta. tunc obtulerunt ei Sacerdotem, &
 facta confessione, ac absolutiqne, mox resolu-
 ta anima, vocis illius sonus cessauit, & tunc
 tam Imperator, quam omnes, qui aderant De-
 um & B. Mariam laudauerunt. ecce ergo mi-
 raculum.

26 Item vidj quendam oculis virum, qui
 fide mediante asseruit se fuisse vna cum duo-
 bus socijs nauigantibus, & aquis subintranti-
 bus in medio flumine Danubij submersum;
 alij que natado euadentibus, ipse solus in pro-
 fundum descendit, eo quod natate ignorauit,
 & eidem in profundo facta est vox dicens, O
 homo, ecce mori debes, & quia peccata habes
 damnabilia, debes damnari, sed ex quo
 seruiuisti beatæ Mariæ matri Dei, enona-
 tum est tibi, ut libereris, & peccata confitear-
 is. Cumque sui socij enatantes, in villa propè
 existente apreciatis piscatores adduxissent,
 qui hunc, quem credebant suffocatum in flu-
 mine, requirerent, cum tibus illum diebus
 quæsiuissent, nec reperissent, & iam vellent
 abire, ecce illis videntibus de profundo flumi-
 nis, ad ripam homo conscendit, & gesta nar-
 rauit, atque mox ad confessionem faciendam
 ad me deuenit. Patet ergo quoniam qui bea-
 tæ Mariæ seruit, saltem in morte ad pœnitentiam,
 & confessionem faciendam dabitur ei
 gratia, ac damnationem euadendo per-
 ueniet ad Regna cœlestia, ha-
 stenus ex Pelbarto
 ad verbum.

Miraculū
Vir in flu-
mine de mar-
is ne sce-
lorum dā-
natetur
post iri-
dum in-
columis
suasit.